

da ne začne mrmrati! Tisočkrat blagor tistemu, ki mirno in hvaležno sprejme kelih Gospodov, da bi mogel pokazati požrtvovalno, trpečo ljubezen Bogu! Neskončnokrat blagor duši, ki se veseli trpljenja, ne zato, ker je trpljenje neizogibna dediščina človeškega rodu, ampak zato, ker ji je dana prilika, zadoščevati žaljeni bo-

žji ljubezni ter se udeležiti Kristusovega križa!

Seveda je treba zato veliko premišljevati in prositi Gospoda za izredno veliko milost čiste, nesebične ljubezni

O, kako vseč je Gospodu taka molitev! O kako vseč je Najvišjemu ponižno vdana, navdušena trpeča ljubezen! — P. E. B.

Spoštuj hišo božjo!

Že po svoji zunanosti ce cerkev loči od drugih poslopij, še bolj pa po svoji notranjščini. Kakor kazalec roke nam kaže zvonik proti nebu in nam pravi, da ni tu na zemlji naša prava domovina, ampak tam gori v nebesih. Še bolj kot zunanost, nam kaže notranjost cerkve, da to ni navadna soba, ampak da je to bivališče Kralja vseh kraljev, in moramo potem temu primerno tudi cerkev spoštovati. Zato si bomo na tem mestu letos ogledali glavne predmete v cerkvi, njih pomen in namen, še preje pa si bomo ogledali cerkev v splošnem, in sicer, kaj pomeni beseda »cerkev«, in pomen cerkve.

Oglejmo si le ime, iz imena se bo potem pomen sam pokazal.

Najnavadnejše ime za hišo božjo je cerkev. To je grška beseda in pomeni v slovenščini hiša Gospodova.

Torej biva v cerkvi Gospod — Bog Troedini. Berilo iz sv. maše za posvečenje cerkva se glasi: »Glejte, šotor božji med ljudmi in On bo med njimi prebival.« Škofijsko cerkev imenujemo stolnico. Mogoče ste že slišali ime bazilika, kar pomeni v slovenščini kraljeva hiša. Kralj je seveda Jezus. Bazilika se pa rabi v dveh pomenih: ali znači staro cerkev izza apostolskih časov ali pa imenuje sv. oče kako drugo cerkev, ki se odlikuje po starosti, lepoti ali velikosti, in taka cerkev dobi potem tudi mnoge odpustke in druge predpraviče. V Sloveniji je n. pr. pred nekaj leti dobila naslov in pravice bazilike župna cerkev v Rajhenburgu. Katedrala pomeni isto kot stolnica. Škofov prestol v cerkvi je bil vernikom znak njegove časti in zato so škofijsko cerkev imenovali stolnico. Kape-la pomeni majhno cerkev.

Vsa imena, s katerimi zaznamujemo hišo božjo, kakor vidite, izražajo visoko vzvišenost cerkve in vsa pravijo, da med ljudmi biva Bog. Te so hiše daritve nove zaveze, torej naša Golgota, so kraji molitve. Zares, »kako strašen je ta kraj, tu je res hiša božja in vrata nebeška.«

Zgodovina cerkve

Gotovo je že kdo izmed nas premišljeval, katera je bila prva hiša božja na zemlji. To je bil Mozesov šo-

tor, ki ga je zgradil v puščavi po božjem naročilu. To je bil popolnoma navaden šotor iz nekoliko boljsega blaga in je bil razdeljen na dva dela: v Sveto in Najsvetejše. V Sveto so smeli vstopati le duhovniki in ne vsi ljudje. V Svetem je bil kadilni oltar in sedmeroroki svečnik. V Najsvetejšem pa je bila skrinja zaveze, Aro-nova palica in Mozesovi tabli postave. Nad skrinjo zaveze je bil pa navzoč Bog v svetlem oblaku. V ta del je smel vstopiti samo veliki duhovnik in samo enkrat na leto. Kakor se vidi, se je ta tempelj precej ločil od naših cerkva, ljudje niso smeli v svetišče, ampak samo v preddvor šotora. Namesto tega šotora je pozneje Davidov sin Salomon zgradil sijajen tempelj, ki se je tudi po njem imenoval Salomonov tempelj. To svetišče je bilo iz dragega kamna, cedrovega lesa, zlata in srebra. Sam Bog je obljubil Salomonu, da bo na tem mestu usliševal ljudstvo in da bo tu sprejemal daritve. Sicer so res imeli Judje tudi po drugih krajih svoje domovine molivnice ali sinagoge, a so jih uporabljali le za molitev in za branje sv. pisma, niso pa v njih darovali. Zato je moral vsak Izraelec vsako leto trikrat potovati v Jeruzalem. Ko se je pa ob Gospodovi smrti pretrgala zaveza v templju, ki je ločila Sveto od Najsvetejšega, je božje Veličastvo zapustilo tempelj, in ni poteklo dolgo časa, ko se je spolnila Gospodova napoved: Rimci so leta 70. razdejali tempelj in »kamen ni ostal na kamnu.«

Med tem časom pa je Jezus že drugod zbral svojih dvanaest apostolov, namreč v dvorani zadnje večerje, in je tudi tam, ko je z njimi obhajal zadnjo večerjo, postavil zakrament svetega Rešnjega Telesa. Ta dvorana zadnje večerje je bila prva cerkev nove zaveze. V njej so se še pozneje mnogokrat zbirali apostoli. V tej dvorani se je tudi 8 dni po svojem vstajenju prikazal apostolom, ko je bil med njimi tudi Tomaž. Pa tudi po Jezusovem vnebohodu so se apostoli še mnogokrat zbrali v dvorani in tu obhajali daritev sv. maše. Vendar dvorana zadnje večerje še ni bila cerkev v današnjem smislu, ampak je bila zasebna soba. Sploh so se prvi kristjani navadno zbirali k službi bo-

žji v zasebnih hišah. Premožnejši kristjan je dal na razpolago kako večjo sobo in tam so se potem zbirali prvi kristjani k božji službi. Takih »družinskih« cerkva je bilo v vsakem mestu več. Navadna miza je služila za oltar in tudi kakih posebnih priprav in oblačil še takrat ni bilo. Kakor hitro je bila končana presveta daritev, so takoj vse spravili v stran in cerkev je spet zgedala kot navadna soba. Da so tako skrivali sv. daritev in da si niso zgradili cerkva, oz. opremili kako posebne družinske sobe, je pa vzrok to, ker so jih pogani tako krvavo preganjali. Zato so tudi takoj po sv. maši odstranili vse, kar bi zbujalo pozornost.

Tako je bilo približno 300 let do cesarja Konstantina Velikega.

Jos. M.

Prazniki in godovi

JANUAR

1. Petek. (23. dan po mlaju.) Novo leto. Obrezovanje Gospodovo. Osmina božičnega praznika. Marija — božja Mati. **Evangelij:** Božje Dete dobi ime Jezus. **Svetniki:** Almahij, Konkordij, Magnus, Bazilij, Fulgencij, Justin, Evgend, Odilon, Evfrozina.

2. Sobota. (24. dan po mlaju.) Osmina sv. Štefana. **Svetniki:** Izidor, Argej, Narcis, Marcellin, Martinijan, Izidor iz Egipta, Sirdion, Makarij.

3. Nedelja. (25. dan po mlaju.) Ime Jezusovo. Osmina sv. Janeza Ev. **Evang.:** Obrezovanje Gospodovo (kakor na novo leto). **Svetniki:** Antér, Florencij, Peter iz Albanije, Cirin, Primož in Teógen, Gordij, Zozim in Atanazij, Teopémt in Teóna, Danijel, Genovefa.

4. Ponedeljek. (26. dan po mlaju.) Osmina nedolžnih otrok. **Svetniki:** Prisk, Priscilijan, Benedikta, Flavijana, Hermes, Agej, Gajus, Mavil, Gregorij, Rigobert.

5. Torek. (27. dan po mlaju.) Vigilija (bilje) pred Razglašenjem Gospodovim. **Svetniki:** Telésfor, Simeon (Stolpnik), Sinekletika, Emilijana, devica Apolinaris.

6. Sreda. (28. dan po mlaju.) Razglašenje Gospodovo. Sv. Trije kralji. (Evangelij o modrih z Jutrovega.) **Svetniki:** Makra, Melanij, Nilamon.

7. Četrtek. (29. dan po mlaju.) Vrnitev deteta Jezusa iz Egipta. Lucijana, Kler, Feliks in Januarj, Julijan, Krispin, Niceta, Teodor, Rajmund Penjafortski.

8. Petek. (30. dan po mlaju.) Lucijan, Maksimijan, Julijan, Evgenijan, Teofil, Heladij, Apolinarij, Severin, Maksim, Erhard, Pácien, Severin (Noričan).

9. Sobota. (1. dan po mlaju.) Julijan in Bazilisa, Anton in Atanazij, deček Celsus in njegova mati Marcijonila, Vital, Revokat, Fortunat, Epiktet in tovariši, Marcellin.

10. Nedelja. 1. po Razgl. (2. dan po mlaju.) Sv. Družina. **Evangelij:** 12 letni Jezus v templju. **Svetniki:** Nikanor, Agaton, Viljem, Janez Bonus, Marcijan, Peter Urséoli, Gregor X.

11. Ponedeljek. (3. dan po mlaju.) Higin, Aleksander, Salvij, Peter, Sever, Lévcij, Teodozij, Palemon, Anastazij, Honorata.

12. Torek. (4. dan po mlaju.) Tacijana, Satir, Arkadij, Zotik, Rogatus, Modest, Kástal, Tigrij, Evtropij, Zotik, Probus, Benedikt.

13. Sreda. (5. dan po mlaju.) Osmina Razglašenje Gosp. **Svetniki:** Potit, Strattonik, Hermil, Leoncij, Agricij, Vivencij, Glafira, Veronika iz Binaska.

14. Četrtek. (6. dan po mlaju.) Hilarij, Feliks, Malahija, Dátij, Evfrazij, Julijan Saba, Makrina.

15. Petek. (7. dan po mlaju.) Pavel puščavnik, Maver, Habakuk, Miheja, Sekundina, Maksim, Bonit, Makarij, Izidor (Aleksandrijski), Janez (»Kolbare«).

16. Sobota. (8. dan po mlaju.) Marcel, 5 frančiškanov: Berard, Peter, Akurzij, Adjut, Oton; Honorat, Tician, Mela (škof), Furzej, Priscila.

17. Nedelja. 2. po Razgl. (9. dan po mlaju.) Evangelij: Ženitnina v Kani Galilejski. Svetniki: Anton, puščav., trojčki Spevzip, Elevelzip, Melevzip in njihova stara Mati Leonila; Sulpicij.

18. Ponedeljek. (10. dan po mlaju.) Spomin na stol sv. Petra v Rimu. Priska, Mozéj, Amonij, Atenógen, Voluziján, opat Deikola, Leobard, Liberata. Začetek svetovne misijonske devetdnevnice.

19. Torek. (11. dan po mlaju.) Marij, Marta, Avdifaks, Abakum, Germanik, Pavel, Geroncij, Januarij, Saturnin, Sukces, Pija, Germana, Poncijan, Basijan, Vustan.

20. Sreda. (12. dan po mlaju.) Fabijan in Boštjan, Neofit (15 letni deček, ki so ga vrgli v razbeljeno peč in potem zve'em), Maver, Evtimij.

21. Četrtek. (13. dan po mlaju.) Neža, Publji, Fruktuoz, Avgurij, Evlogij, Patrokel, Epifanij, Majnard.

22. Petek. (14. dan po mlaju.) Vincencij (španski), Anastazij, Oroncij, Viktor, Gavdencij, Dominik.

23. Sobota. (15. dan po mlaju.) Emerencijana, diakon Parmena, Klement Agatan-gel, Severijan, Akvila, Asklas, Ildefonz, Martirij.

24. Nedelja. 1. predpepelnična. (16. dan po mlaju.) Evangelij: Delavci v vinogradu. Svetniki: Timotej (učenec sv. Pavla), Babila, Felicijan, Mardonij, Muzonij, Evgenij, Metél, Eksuperancij, Zama, Súran.

25. Ponedeljek. (17. dan po mlaju.) Spreobrnjenje sv. Pavla. Ananija, Juventin in Maksim, Donat, Sabin, Agapa, Bretanijon, Popón.

26. Torek. (18. dan po mlaju.) Polikarp, Teogén, Pavla, Batilda.

27. Sreda. (19. dan po mlaju.) Janez Zlatousti, Julijan, Avit, Dacij, Reatus, Dativ, Julijan, Vincencij, Vitilijan, Julijan, Maver, Angela.

28. Četrtek. (20. dan po mlaju.) Drugi praznik sv. Neže (glej 21. jan.), Flavijan, Tirzus, Levcij, Kalinik, Leonid, Valerij, Julijan, Janez, puščavnik Jakob.

29. Petek. (21. dan po mlaju.) Frančišek Saleški, Papij, Maver, Konštancij, Sarbelij, Barbeja, Sabinijan, Akvilin, Valerij, Sulpicij Sever.

30. Sobota. (22. dan po mlaju.) Martina, Barzimej, Hipolit, Felicijan, Filapijan, Aleksander, Feliks, Barzen, Matija (škof), Armentarij, Adelgunda, Hiacinta, Savina.

31. Nedelja. 2. predpepelnična. (23. dan po mlaju.) Evangelij: O sejavcu in semenu. Svetniki: Peter Nolasko, Cir in Janez, Metran, Tarzicij, Zotik, Viktor, Saturnin, Marcela, Tirzus, Saturnin.

Zabloda modernih držav glede lastniške pravice izvira iz poganskega rimskega prava, ki je delilo državljane v svobodne in sužnje in je imelo temu primerno tudi take zakone o lastnini. Mi pa moramo zahtevati samo nasprotno od tega, kar hočejo pristaši marksizma, namreč: Ne odpravo lastniške pravice, ampak popravo državnih zakonov in pojmov o lastninski pravici.

Te zablode Leon XIII. obsoja in razlaga v svoji okrožnici voljo božjo glede zemeljske lastnine človeka.

19. »Isto (t. j. zasebno lastnino) je posvetila oblast, ki je dala božje postave, katere najstrožje prepovedujejo celo željo po tuji lastnini: »Ne želi žene svojega bližnjega ne hiše ne njive ne dekle ne vola ne osla ne vsega, kar je njegovega.«

Pomanjkljivost državne zakonodaje spoznamo šele tedaj prav, ako jo primerjamo z božjo postavo. »Ne želi žene svojega bližnjega«, prepoveduje celo željo, ne samo krivično prilastitev tuje lastnine. Tuja lastnina je čast in poštenje žene, dekleta, bodoče žene. Tudi ta lastnina je sveta, čeprav ji današnji svet odreka svetost. Sveta je ta lastnina za moža žene-delavke, ki je radi krivičnih družabnih razmer prisiljena se udinjati za delo tujemu človeku, ki pa dostikrat od nje ne zahteva samo telesnega dela, ampak tudi telo. Enako krivično postopajo brezvestni gospodarji do deklet, žena, ki so jih vzeli v pisarno, trgovino, urad itd. in celo taki, ki na vsa usta poudarjajo svetost zasebne lastnine, kadar gre za njihov žep, pri takem nečloveškem izsiljevanju pa kršijo pravo najljubše zasebne lastnine, kadar gre za tujo lastnino — za poštenje žene.

»Ne želi svojega bližnjega hiše ne njive ne dekle ne vola ne osla.« Samo po sebi se razume, da tu ne gre za nevarnost, da bi kdo morda odnesel hišo ali njivo, tu gre za prilastitev, ki je sicer ne pozna državno pravo, pač pa božje. Zato bo pa sodil in obsodi Itiste krivičnike, ki so na tisoče in tisoče ljudi oškodovali za težke milijone, pa jim državni zakoni ne morejo blizu, svet jih pa še celo časti in občuduje, češ da »zna-jo«. On, ki je rekel: »Ne želi svojega bližnjega hiše ne njive« itd.

*

*

Novo leto
1932 bo srečno
za vse, ki

kupite pleteni-
ne vseh vrst
za odrasle in
otroke pri

*

Cilki Zajc, strojno pletenje
Groblje, Društveni dom

Leon XIII. in delavsko vprašanje

17. »Moč teh dokazov je tako očitna, da se nam čudno zdi, kako, da se nekateri z njimi ne strinjajo in da skušajo spraviti v veljavo zastarele nazore. Ti sicer prepuščajo zasebnemu človeku rabo zemlje in razne zemljiške pridelke, toda povsem taje, da bi imel pravico posedovati kot gospodar zemljo, na kateri je zidal, ali zemljišče, ki ga je obdelal. Ne vidijo pa, da s tem, ko to taje, človeka ogoljufajo za dobrine, ki jih je s svojim delom pridobil. Zemljišče namreč, obdelano s spretno roko obdelovalca, je zelo spremenilo svoje lice, prej gozd-nato prinaša sadove, prej nerodovitno je postalo rodovitno. Delo pa, vsled katerega je postalo boljše, je tako zvezano z zemljo in povsem z njo spojeno, da se večji del napora na noben način ne da od zemlje ločiti. Ali bo trpela pravičnost, da bi se kdorkoli tega polastil in ono užival, na čemur je drugi delal v potu svojega obraza? Kakor učinki slede vzroku, od katerega so povzročeni, tako je pravično, da sad dela spada tistim, ki so delali. To pravico zato vesoljni človeški rod, skrbno motreč naravo, neoziraje se na nazore maloštevilnih, ki se s tem ne strinjajo, najde temelj delitve dobrin in zasebne lastnine v zakonu narave same. In ker se to najbolj strinja s človeško naravo ter urejenim in mirnim sožitjem, zato je isto (zasebno lastnino) posvetil z izkušnjo vseh stoletij.« — Tu Leon XII. pojasni, da je le delo temelj zasebne lastnine.

18. »Državne postave pa, ki imajo, če so pravične, svojo moč od naravne postave same, to pravico, o kateri govorimo, potrjujejo in varujejo, če treba tudi s silo.«

Namen naravnih dobrin je, da jih rabi in uživa vesoljni človeški rod. To je jasno in sledi iz naravne pravice človeka do obstoja. Kakor ne more nihče spremeniti človeške narave same, tako nihče ne sme spreminjati te temeljne resnice. Država pač more urediti lastninsko pravico, vendar se pa temeljne točke ne sme dotekniti nobena država, nobena vlada.

Zal, da imajo danes nekatere države v tem pogledu čisto protinaravne zakone, ki

lastnikovi volji prepušča, da ravna s stvarino in užitki kakor hoče; sme jo uničiti ali nerabljeno pustiti. Seveda je to načelo popolnoma nekrščansko, celo nečloveško.

Mi pa pravimo, da človek ne sme po svoji volji ravnati s svojo lastnino, ampak, kakor sledi iz človekove pravice do obstoja, primerno namenu, ki je v tej pravici označen. Tudi ne sme človek vsakega drugega od tega izključiti, ampak rabiti mora svojo lastnino tako, da s tem, ko jo rabi, podpira tudi druge v dosegi njihovega cilja.

Z našega razgledišča

MALA LOKA PRI IHANU. Duhovne vaje. V tihem, skritem zavodu sester sv. Križa na Mali loki se vrše skoro vsakih 14 dni tridnevne zaprte duhovne vaje za dekleta in žene. Do zdaj je opravilo duh. vaje že 80 udeleženk. Od blizu in daleč prihajajo, toda opaža se, da je več priglasih iz oddaljenih krajev, bližnja dekleta in žene pa se drže kar nekako mlačno. Genljivo je gledati udeleženke, kadar se poslavljajo. Napolnile so prostore svoje duše, obnovile in poglobile zvezo z Bogom in tako se pokrepčane z zadobljenimi milostmi vračajo po tridnevni samotni spet v živo življenje. In potem prihajajo pisma, polna sreče, polna zahvale. Na zadnji tečaj je prišlo 20 žen-mater. Zapustile so svoje domove, otroke in može, pobrale svoje križe in radosti, skrbi, upanje in druge nadloge ter vse skupaj prinesle in položile k nogam Onemu, ki jim pošilja radosti in bridkosti. Tri dni so se v sveti tišini pogovarjale samo z Bogom, ki je napolnil duše mater z novimi močmi in pogumom, saj je bilo med njimi mnogo takih, ki kot trpinke hodijo pod težkim križem vsakdanjih skrbi, po stezah, kjer kliče siromaštvo in trpljenje: Ne tod, ne tod, ali to je pot krvavih lis! In zdaj tudi te pišejo: ne čutimo več tolike teže življenja, križ je lažji, nekako pokrepčane smo. — Prvi tečaj za žene bo zdaj v januarju in sicer od 13. do 17., za dekleta pa od 23. do 27. januarja. Domačinke, zdaj pa vé pridite in se pravočasno priglasišajte na predstojništvo sester sv. Križa v Mali Loki pri Ihanu, p. Domžale. Oskrbovalnina za vse tri dni znaša 100 Din.

KAMNIK. Na praznik Brezmadežne smo imeli običajno tridnevno, ki jo je vodil duhovnik Salezijanski družbe čg. Josip Tkalec. V osmih govorih o presv. Rešnjem Telesu in Brezmadežni je podal vernikom obilo tvarine za duhovno obnovo. Udeležba

je bila zlasti na praznik od strani delovnega ljudstva povoljna, manj pa od strani meščanstva. Dan celodnevnega češčenja pa je precej motil semenj. — V nedeljo, 27. decembra popoldne ob 4 bo priredilo tukajšnje prosvetno društvo s sodelovanjem Marijinih kongregacij božično igro s petjem: Pastirji in kralji. Pridite in pogledjte, ne bo vam žal! — Hvaležnost in priznanje zasluži Naš list, ki je tekom dveh let storil veliko za razmah Kat. akcije v kamniški in moravški dekaniji. Naj bi v tretjem letu obstoja našel obilo prijateljev in novih naročnikov, da bo mogel tudi v prihodnosti odločno uveljavljati katoliška načela!

STRANJE. Smrt nam je to leto priznala točno štiri mesece: od 31. julija do 30. novembra. Za našo župnijo so to že precejšnje počitnice. — Na novo cesto proti Bistrici prinašajo hudourniki ob vsakem deževju večje plazove. To stvar bo treba urediti, sicer bo promet vedno oviran. Stroški seveda ne bodo majhni. Vsekako bi bilo bolje, če bi za cesto porabili dosedanje vozno pot. — V nedeljo, dne 22. novembra je med nami misijonaril g. svetnik Janez Kalan. Poslušali smo ga še dosti radi. Ali ga bomo tudi ubogali? — Konec novembra smo imeli nekaj manjših požarov. Zadnja nedeljo po binkoštih je med jutranjo božjo službo pogorelo ostrešje pri Blaževih v Bisteršici. Ostalo so ljudje rešili. Še tisti teden, v petek, je v senožetih nad Stahovico pogorel en senik, napolnjen s senom. Zažgal je nabrži kak postopač, ki je tam prenočil. — Na Miklavžovo nedeljo so odprli razširjeno planinsko kočo na Veliki planini. — Na Marijin praznik je priredilo tukajšnje prosvetno društvo koncert. Peli so po večini tiste pesmi, ki so bile na programu ob kraljevem tednu v Ljubljani. Za nameček je bila še kratka dramatična predstava.

HOMEC. Leto 1931 je poteklo v znamenju popravljania cerkvenih poslopij. Prenovljena je bila vsa cerkvena zunanost in mnogo notranje oprave, kakor glavni oltar, svečniki, kipi, slika Križanega, orgle, ban-

dero itd. Popravljen je bila zunaj in znotraj mežnarja, v Društvenem domu so bili postavljeni 3 novi štedilniki in 2 novi peči, preslikati so se dale nekatere sobe in velika društvena dvorana. — Glede verske obnove je omeniti zlasti sv. birmo in rožnivenko nedeljo, ko so skoro vsi župljani prejeli sv. zakramente. Glede treznosti omenjajo odborniki, da se v župniji veliko manj pije alkoholnih pijač, brezalkoholnega mošta se je pridelalo letos nad 500 litrov, članov družbe treznosti je 370, abstinentov 29, le preže ni mogoče odpraviti, ker mislijo nekateri, da se morajo stare navade, čeprav so slabe, ohraniti. Odbor KA je postal obenem dobrodelni odbor, ki je v sejah porazdelil darovanje med reveže in sklenil dobrodelno akcijo nadaljevati in dobiti sredstva od božičnice, ki jo priredi prosvetno društvo v ta namen, od hranilnice, od občine in od denarja pri preži, ki naj se porabi za reveže. — Kolporterji prodajo vsako nedeljo 55 izvodov Slovenca, Našega lista pa 90.

ST. GOTARD. Letošnja jesen je bilo v župniji več porok kot druga leta. Pri teh poročenih je ta okolnost omembe vredna, da so bili na oklicih kar po vrsti štirje vdovci. Ne smete misliti, da so bili to le mladi vdovci, ampak dva izmed njih sta bila že v visoki starosti. Eden je dopolnil že 65 let, drugi pa 62 let, pa se je čutil srečnega, da je pripeljal pred oltar svojo nevesto, ki po letih njemu daleč zaostaja. Naj ju Bog osrečuje in blagoslavlja v novem stanu! — Tukajšnja uradna poročna knjiga, ki se je še letos rabila za vpis porok, je zelo stara. Pričenja se v l. 1828, torej 103 leta se je rabila kot poročna knjiga. V novembru smo imeli dva mrliča. Umril je 17. novembra Mihael Prašnikar, vojni invalid, ki zapušča ženo in dva mlada otroka. Še isto dopoldne, ko so imenovana zagrebli, je prišla vest, da je na prosliniku nenadoma umrl zadet od kapi posestnik Matija Hrastovec v 57 letu staro-

Janez Langerholz:

Iz njegovih zapiskov

POVEST

Pogreb je bil končan.

Pičlo število pogrebcev se je razšlo molče in brez solza. Zakaj ta, ki smo ga pokopali, jim ni bil ne sorodnik, ne domačin ne znanec. Nič.

Po pogrebu je prišla v župnišče k župniku mlada Podlesnica.

»Gospod župnik, pokopali ste ga, siromaka; ne vem, kdo bo plačeval za njim.«

»Kar mirni bodite, Podlesnikova mati, zame je že vse dobro in prav.«

»Potem pa še nekaj. Tole nam je izročil takrat, ko je prišel k nam. On je dejal, da noče nič, kar je njegovega. Zakaj morda bi hodil radi tega še znanaj strašit. Pa je bolj prav, če imamo mir, kakor smo ga imeli doslej. Ali bi ne spravili te reči vi, gospod župnik? Vas se bo bal, vam bo dal mir.«

Duhovnik je poslušal praznoverno govorjenje mlade Podlesnice, stegnil je svojo roko in vzel ponudeni zavitek, češ: »Naj pa bo! Bomo že tako naredili, da bo prav.«

Podlesnikova hiša je bila tako rešena nepotrebnih strahov; gospodje

imajo pa itak »žegne«, ki jim strah ne more blizu.

Čez nekaj dni mi je gospod župnik izročil del njegove zapuščine z besedami: »To je pa ravno za vas. Kar vzemite. Mogoče boste mogli še kdaj kaj porabiti.«

Iz teh starih, preležanih listov vam podajam tole povest zgubljenega življenja.

I.

Jaz nisem navaden človek. Torej tudi ne navaden berač in postopač, kakršnih srečujem vsako leto na tisoče po vseh potih, cestah in še po stezah, koder hodim.

Moj oče je bil premožen posestnik. Imel je dobro zaraščene gozde, redil je do dvajset glav živine; ob vodi smo imeli mlin in žago. Če bi bilo šlo po pameti in kakor je prav po postavah, bi se meni ne bilo treba potikati po svetu in spati po hlevih in po svislih ali pa v poletnem času kar pod nebeško streho.

Mati je bila tiha in pobožna žena. Edino žensko bitje, ki me je rom ljubilo in ki bi mi bilo rado pomagalo, če bi mi bilo smelo. Moje srčna želja je, da bi po smrti spal v isti zemlji in v istem grobu, kjer je moja mati našla svoj večni mir. Če pa bo Bog

drugače odločil ali če bi moji domači tega ne pripustili, naj bo za pokoro za moje grehe.

Oh, mati! Ki bi vi vedeli, kolikokrat se vas vaš zgubljeni sin spominja s solzami v očeh! Kolikokrat sva skupaj po noči, v sanjah, in kako so lepe tiste sanje! Oh, ko bi postale kdaj resnica! Zastonj upam, da bi se kdaj na zemlji uresničile. Preveč je zaprek in preveč ima vaš Miha sovražnikov, ki bi mu tega nikdar ne pripustili. Čudno je svet napolnjen s sovraštvom.

Mati! Še marsikaj bi rad semkaj zapisal. Molitve, ki stê me jih učili, sem molil vsak večer. V cerkev sem šel, kadar sem le mogel. Ali, saj veste, mati: v obleki capina in potepina je težko hoditi v cerkev. Vse se človeka ogiblje. Vse se boji njega in tiste laznine, ki jo baje s seboj nosi. Za durmi, v kakem temnem kotu ali tudi ob cerkveni steni sem bil navadno pri sveti maši. Ni lepo tam. Tisti ljudje, ki se tam zbirajo, so morebiti še slabši, kot sem bil jaz. Ne bom jih sodil. Berač ne sme soditi ne kmeta ne gospode. Mnogokrat bi bil rad molil, pa so me razdražile tiste tihe, pa vendar dosti glasne opazke, ki so letele na moj klobuk, na mojo obleko, na mojo obutev, na vse, kar je na

sti. Pokojni je užival med okoličani velik ugled, saj je bil prav priden in skrben gospodar, značajan mož in globoko veren. Kadar je bilo oznanjeno skupno sv. obhajilo za Apostolstvo mož in fantov, je vedno v družbi mož pristopil k mizi Gospodovi. Ni imel sreče, da bi bil prejel sv. zakramente ob zadnji uri, ker je nenadoma izdihnil, a upamo, da ga je Gospod našel pripravljene, saj je nekaj tednov pred smrtjo prejel sv. zakramente v cerkvi. Ko se je za pokojnim opravila 26. novembra sv. maša zaključnica kot sedmina, tedaj je več njegovih sorodnikov in prijateljev, med njimi njegova žena in otroci, skupaj 16, pristopilo k mizi Gospodovi, da so darovali sv. obhajilo za mir in pokoj njegove duše. To dejanje je hvalevredno; da bi je drugi posnemali!

DOMŽALE. Splošno se je govorilo, da bo velenjska električna zasvetila 24. decembra. Radi nepredvidenih defektov v transformatorju se je ta datum premaknil na 6. oziroma 10. januar.

JARŠE. Po občini postavljajo drogove za električno napeljavo (velenjska električna). Govori se, da bo jarški transformator dobil tok istočasno z Domžalami. Kritje stroškov je omogočila društvena »Čebelica« Katoliškega prosvetnega društva v Grobljah s pomočjo posojilne zbirke.

UREDNIK. Prejeli smo več poročil, ki so pa čisto političnega značaja (odstavitve in postavitve županov in občinskih odborov) in jih zato ne moremo priobčiti — Opozarjamo na seznam praznikov in godov v mesecu januarju (str. 2, 3). Za vsakim dnem v tednu je označeno stanje lune z

meni. Bog mi bodi milostljiv, če sem po nekaterih krajih redno opuščal božjo službo. Radi ljudi sem jo. Moja mati bo te besede verjela, če jih bo tudi slišala šele v grobu. Kaj bodo pa drugi ljudje rekli, mi je pa popolnoma vse eno.

Otrok nas je bilo več. Mene so odločili za šolo. Bogastvo naše hiše je bilo že toliko, da je z lahkoto utrpelo stroške za enega otroka, ki bi bil šel v mestne šole. Ponos očetov in njegovo bahaštvo je zahtevalo, da ima oče sina gospoda, naj že stoji pri oltarju ali pa tudi v drugačni obleki. Če bi se mu tudi reklo Masletov sodnik ali profesor, glavar ali zdravnik; samo da bi bil gospod.

Nič me niso vprašali, ali te šola veselja ali ne, ali greš radi ali nerad, kar iti sem moral. Očetovi besedi se ni smelo ugovarjati. Šel sem. Učil sem se lahko. Morebiti bi bil obstal. Pa sem dobil kakor za skušnjavo na stanovanju tovariša, ki je bil prav tako nekako prisiljen iti v šolo kakor jaz. In ta moj prijatelj je venomer ponavljal: »Pa zakaj bi moral ravno jaz študirati! Pa zakaj ravno jaz? Ali mi je treba? Saj imamo doma vsi vsega dosti.«

Pritegnil sem mu. Začela sva šolo zanemarjati. Vsak prosti čas sva porabila za to, da sva hodila nabirati cvetja za šolo in hroščev iskat, v resnici pa so bili najini sprehodi pravcato potepanje in postopanje. V kaki hosti, varna pred vsakim nadzorstvom, sva puhala tobakov dim v božjo naravo, včasih, kadar naju je pot za-

določitevjo, koliki dan je po mlaju. S tem so podane tudi lunine spremembe — prvi krajec (7. ali 8. dan po mlaju), ščip (15. dan po mlaju), zadnji krajec (22. ali 23. dan po mlaju). Imena svetnikov (mučencev) smo povzeli po takozvanem rimskem martirologiju in so vsekakor zanimiva. Ob teh imenih se spomnimo besed sv. Gregorja Velikega: »Poglejte, bratje: ves svet je poln mučencev! Nas, ki gledamo, skoro ni več toliko, kolikor je prič, ki nam pričajo resnico. Njih število je znano Bogu, nam pa je naraslo bolj kakor pesek na morskem bregu.« — Dalje opozarjamo na poučen sestavek »Spoštuj hišo božjo!« Naš mladi dopisnik Jos. M. nam je obljubil, da nam bo pripravil za vsako številko »Našega lista« članek, v katerem bo razlagal cerkev — hišo božjo in cerkvene predmete. Iz prvega sestavka v tej številki sklepamo, da bo ta razlaga jako zanimiva in po svoje vsaj nekoliko pripomogla k takozvanemu liturgičnemu gibanju. —

Zadnje telefonske vesti

KAMNIK, 24. dec. (Tel. Naš. listu) Vremenska hišica napoveduje za 1. 1932 sledeče: Pozimi bo sneg in mraz, spomladi bo gorke in včasih deževno, poleti bo tudi grmelo.

DOB, 24. dec. (Tel. Naš. listu.) Kakor se splošno sodi, bo občina Dob odklonila ponudbo Domžal, da bi domžalski šropilni avto škropil tudi po tej občini. Odklonilo stališče je zavzela občina zlasti radi visoke tranzitne carine, ki jo zahteva občina Vir.

nesla daleč na kmete, sva stopila celo na merico vina. Danes je plačeval on, jutri je bila vrsta na meni. Zvečer pred gospodinjjo sta se delala, kakor bi se prav pridno učila, v resnici pa sva prebiralala povesti in pripovedke, romane in kar je temu podobnega.

Gospodje profesorji so nad nama sklenili svoje račune. Ob sklepu druge šole sva oba dobila prijazen nasvet, naj šolo pustiva in naj se raje poprimeva pametnega dela. Čemu bi silila tja, kamor ne spadava!

Očetu sem naravnost povedal, da moje spričevalo ni kaj prida. Ni mogel verjeti. On, čegar njive so rodile vedno najboljšo pšenico in čegar gozdovi so bili vzor bližnjim posestnikom in čegar živina je bila vedno prvovrstna, on naj bi imel sina, ki mu dela v šolah sramoto!

Nesel je moje spričevalo še v župnišče gospodu župniku in potem še v šolo gospodu učitelju. Nemščine namreč sam ni razumel, meni pa ni verjel, dokler mu oba gospoda nista pojasnila resničnosti mojih besedi.

Oče še ni hotel odjenjati. Ni mogel verjeti, da bi njegova ne obveljala. Kar je on rekel, to je moralo biti doma, tako se je moralo gospodariti v občini, kjer je bil občinski svetovalec in županov namestnik, pa tudi eden najmočnejših davkoplachevalcev.

»V Kranju je vse premeško, vse predobro; tam te ne znajo v roke vzeti«, mi je govoril. »V Ljubljano te bom dal, tam je vse strožje in hujše, tam te bodo že izpestili.«

(Se bo nadaljevalo.)

KUPUJTE

KUHINJSKO
POSODO.

PORCELAN
STELLENINO

VSE
GOSPODINJSKE in
GOSPODARSKE
POTREBŠČINE

ŽELEZJE
IN PRVOVRSTNE
ČEŠKE PLOŠČICE
ZA ŠTEDILNIKE

KOMPLETNE
KOPALNICE
IN STRANIŠČA

ORODJE ZA VSE
GOSPODARSKE
IN INDUSTRIJSKE
PANOGE

OKOVJE ZA
STAVBE IN
POHIŠTVO

PLOČEVINO
VSO ŽELEZNINO
NOSILKE
CEMENT

LE PRI

B. ŽILIČ

Ljubljana Dunajska c.11
(poleg „Figovca“)

NA DROBNO!
NA DEBELO!
ZAHTEVAJTE
PONUDBE!

TRGOVINA

JOSIP SENICA

DOMŽALE

želi vsem svojim odjemalcem
VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE
IN SREČNO NOVO LETO.

ČEVLJARSTVO

CERAR IVAN

DOMŽALE

želi vsem svojim strankam
VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE
IN SREČNO NOVO LETO.

TRGOVINA

ANT. STERGAR

KAMNIK

želi vsem svojim odjemalcem
VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE
IN SREČNO NOVO LETO.

PREKAJEVALNICA IN MESARIJA

JAN ČHALUPNIK

DOMŽALE

želi vsem svojim odjemalcem
VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE
IN SREČNO NOVO LETO.

MARTIN MALI

Auto-Dučo- ličanje in spl. tapetništvo

DOMŽALE

želi vsem svojim odjemalcem
VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE
IN SREČNO NOVO LETO.

AVTOPODJETJE

P. RODE

KAMNIK

želi vsem svojim potnikom
VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE
IN SREČNO NOVO LETO.

MESAR IN GOSTILNICAR

ANDREJ KOVAČ

DOMŽALE 88.

želi vsem svojim odjemalcem
VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE
IN SREČNO NOVO LETO.

SPLOŠNO KLJUČAVNICARSTVO

FRANC KONČAN

DOMŽALE

želi vsem svojim strankam
VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE
IN SREČNO NOVO LETO.

Trgovina z železnino in ključ. delavnica

KAROL ALBRECHT

KAMNIK

želi vsem svojim odjemalcem
VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE
IN SREČNO NOVO LETO.

VALJČNI MLIN

IVAN KURALT

DOMŽALE

želi vsem svojim odjemalcem
VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE
IN SREČNO NOVO LETO.

TOVARNA SLAMNIKOV

M. RAVNIKAR

DOMŽALE

želi vsem svojim odjemalcem
VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE
IN SREČNO NOVO LETO.

SPLOŠNO KLJUČAVNICARSTVO

CIRIL DOLINAR

KAMNIK, Novi trg 17

želi vsem svojim strankam
VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE
IN SREČNO NOVO LETO.

TRGOVINA USNJA - ČEVLJARSTVO

M. STRAŽAR

DOMŽALE

želi vsem svojim odjemalcem
VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE
IN SREČNO NOVO LETO.

FR. PERČINLIČElektromehanično in konc. elektrotehn.
podjetje — DOMŽALE

želi vsem svojim odjemalcem
VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE
IN SREČNO NOVO LETO.

TVRDKA

CILKA ZAJC

GROBLJE, DRUŠTVENI DOM

želi vsem svojim odjemalcem
VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE
IN SREČNO NOVO LETO.

KLOBUČARSTVO

FRANC FLERIN

DOMŽALE

želi vsem svojim odjemalcem
VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE
IN SREČNO NOVO LETO.

KLEPAR

IVAN BRADEŠKO

DOMŽALE

želi vsem svojim strankam
VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE
IN SREČNO NOVO LETO.

**KAT. PROSVETNO
DRUŠTVO GROBLJE**

želi svojim članom in prijateljem
VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE
IN SREČNO NOVO LETO.

AVGUST FIEK

DOMŽALE

želi vsem svojim odjemalcem
VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE
IN SREČNO NOVO LETO.

KOVAČ

JOŽE JUHANT

SP. JARŠE, P. DOMŽALE

želi vsem svojim strankam
VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE
IN SREČNO NOVO LETO.

MISIJON. TISKARNA

DOMŽALE - GROBLJE

želi vsem bralcem Našega lista
VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE
IN SREČNO NOVO LETO.

Obe dosedanji povesti »Našega lista«
»SREČA« in »ROŽA DEKLET« sta
posebej izšli. Obe sta našim čitate-
ljem tako dopadli, da si jih bodo mno-
gi radi naročili in še enkrat brali.

Janez Langerholz: SREČA.
J. Langerholz: ROŽA DEKLET.

VSAKA PO DIN 5.

MISIJONSKA
TISKARNA
GROBLJE
P. DOMŽALE

OTROŠKI KOTIČEK

PIŠE STRIČEK MATIČEK

Pri jaselcah

Jezušček na slamic
pri nebeški Mamici
v jaselcah leži.
Trop pastirčkov blaženih,
srčec še brezmadežnih,
pa pred njim kleči.

Joj, kako se klanjajo,
kot da sladko sanjajo,
ko gledajo vse to.
Detetu obraz žari,
da se hlevček ves blešči
kot samo zlato.

Jezušček se jim smehlja,
drobno rokco jim poda,
jih blagoslovi.
Pa so srčec radostnih
in korakov mládostnih
srečni spet odšli.

Prišli pa bi spet in spet
svoja srca k Bogu gret,
ko bi bil še tam.
Našli so ga pa zares,
ko so, rešeni teles,
došli v božji hram.

Naslovna slika »Otroškega kotička«

Otroci, ali se Vam kaj dopade nova slika v začetku »Otroškega kotička«? Ali jih vidite stričkove nečake in nečakinje?! Odkod pa so? Na eni strani, na levi, so slovenski iz kamniškega in moravskega okraja, iz Domžal, pa tudi iz Ljubljane in Celja, to so vsi tisti, ki stričku pišejo. Na drugi strani, na desni, so pa kitajske nečakinje. Šest jih je. Te je striček odkupil z Vašimi nabranimi darovi. Ali še veste njih imena? Vaše sestrice so. Le pogledite v zadnjem Otroškem kotičku in si zapomnite njih imena. Vidite, kako Vas kličejo in k Vas stegujejo svoje ročice, da bi Vas objeli in se Vam zahvalili, da ste jim pripomogli do milosti sv. krsta. Striček je pa vesel vseh, tako slovenskih nečakov in nečakinj, kakor kitajskih. Jezušček iz jaslic Vas pa blagoslavlja in Vam obljubuje plačilo v nebesih za vse Vaše male žrtvice in premagovanja, s katerimi ste njemu pripravili pot, da je prišel tudi v srčeca malih poganov. Vaša čista in dobra srca in pa bela srca novokrščenih pogančkov so zanj najlepše jaselce, da v njih prebiva.

Znamenit novoletni dan

Janko in Stanka sta se na Novega leta dan lepo oblekla in sta obhodila vse sorodnike in znance po vasi. »Srečno novo leto!« sta želela. Povsod sta kaj dobila. Najmanj en dinar. Bila je tudi hiša, kjer sta dobila tudi »kovača«, kakor pri stricu in pri stari mami. Okoli poldneva sta prišla domov in veselo preštevala nabrani denar. »52 dinarjev«, je veselo vzkliknila Stanka in ploskala z rokami. »Ej, škoda! Premalo!« je vzdihnil otožno Janko. »Sestdeset dinarjev je treba poslati stričku Matičku za krst pogančka. Nama pa še manjka osem dinarjev. Kaj naj storiva?« — »Veš kaj, Janko? Pojdiva še k drugim, ki niso naši

sorodniki, Novo leto voščiti. Bova povedala, za kaj zbirava, pa bova dobila. Kar pojdiva!« je prigovarjala Stanka.

Pogumno sta se podala k tujim družinam in sta vstopila. »Voščiva srečno Novo leto! Prošiva en dinarček za Jezuščka v jaselcah za odkup pogančka.« Bile so hiše, kjer nista dobila prav nič. Še celo ozmerjali in ošteli so ju. Bile so pa tudi hiše, kjer sta dobila darček. Težko, pa vendar se jima je posrečilo, da sta nabrala še osem dinarčkov in sta imela skupaj 60 Din. Bila sta na večer vsa trudna, pa vendar zadovoljna in oči so se jima iskriale od veselja. »To je bil pa zares srečen najin novoletni dan, ker sva začela z dobrim delom«, je rekla Stanka. »Pa tudi srečen novoletni dan za tistega pogančka, ki ga bova z nabranim denarjem odkupila«, odgovori Janko. »In za Jezuščka je tudi vesel in srečen ta novoletni dan«, pravi Stanka. »Gotovo naju je bil vesel danes. Pojdiva k jaselcam in želiva še njemu srečno Novo leto! Kaj mu naj želiva? Srečno Novo leto, ljubi Jezušček! Naj Ti prinese to leto prav mnogo novokrščenih poganških otrok!«

STRIČKOVA ZBIRKA

Zrno do zrna-pogača, kamen do kamna palača, pravi pregovor. Striček pa pravi: Dinar do dinarja pa je stotak. In koliko stotakov je že striček nabral z Vašimi darovi za misijone! Devet pogančkov je že odkupljenih. V zadnjem kotičku je striček obljubil, da bo za Božič k jaselcam pripeljal zopet dve poganški dušici. Darovi so pa tako narastli, da je striček poslal v misijone odkupnino ne samo za dve, ampak kar za štiri poganške deklice. Pomislite! Štiri novokršcene pogančke bo Jezušček videl pri svojih jaselcah in se spomnil, da ste jih Vi pripeljali k njemu. Ko boste o Božiču slišali in pri jaselcah gledali, kako so angelci klicali in vabili pastirje k jaselcam, se spomnite, da ste tudi Vi kakor angelci, ki ste zopet pripeljali k Jezuščkovim jaselcam štiri pogančke. Njih imena so Marija, Stanka, Ivanka in štefka. — Za zbirko so darovali: Valter Gajšek, Celje 20; prvi oddelek Lichtenurna 60; Tončka iz Celja 10; deklice iz Zavetišča, Domžale 15; Ernest Oberwalder, Domžale 10; Brojan Štefka, Šmarca 10; Tonči Ravnikar, Domžale 10; Alojzij Breznik, Raholče 10; Kati in Mimi Klopčič, Rova 10 Din; Marija Benkovič, Kamnik 10 Din.

STRIČKOVA POŠTA

Stričkova pritožba v zadnjem kotičku je pomagala. Otroci so se zopet bolj oglasili. Nekateri pišejo, da se niso upali oglasiti, češ, da so stričku nadležni. Kaj še! Pomislite, koliko pisem je sedaj striček dobil. Preko 90 pisem! Tudi nekaj kazni je moral pošti plačati, ker so dali otroci premalo znamk gori. En kovač je že šel za kazen. Škoda ga je. Za par fajfe tobaka bi ravno bilo. Striček je prebral vsa otroška pisma, čeravno je imel malo časa, zato ker ima vse otroke rad. Bral je došla pisma pozno v noč in ker je bil zaradi prevelikega dela zelo utrujen, je zraven malo zadremal. Kar ga prebudi rožljanje parkeljnov, katerih se

pa striček ni nič ustrašil. Naredil je križ in parkeljni so zbežali. Potem je pa pristopil sv. Miklavž in je stričku prinesel darove njegovih malih prijateljev za misijone v znesku 155 dinarjev. Kako jih je striček vesel in kako Vam je hvaležen! Na vseh 90 pisem striček ne more odgovoriti, na nekatera pa bo le. Vsem svojim nečakom in nečakinjam želi striček srečno Novo leto in pa to, da bi mu v tem letu vsi zvesti ostali in še druge pridobili.

NEDOLŽNIM OTROKOM
svojim nečakom in nečakinjam
želi vse najboljše za god
28. dec. 1931. striček Matiček.

Deklice iz Zavetišča, Domžale. »Ali mo- goče mislite, da deklice iz Zavetišča že v jeseni spijo zimsko spanje? Morale smo, a vendar smo delale za misijone. Striček, zakaj ste nam ušli? Pa vendar smo staknile Vaš naslov. Uganite, kdo nam ga je povedal?« — Molčale ste pa zares dolgo, da je striček mislil, da je nastala zamera. Kam bi Vam pa naj striček ušel? Saj je Vaš in ostane Vaš. Le pišite mu še; samo na pravi naslov. Zadnjič ni bil pravi, pa ker strička že povsod poznajo, je vendar dobil Vaše pismo. Stanko Hribar, Zlatopolje. Striček ni mislil, da so pri Vas tako pridni otroci. Iz Vaše fare je dobil sedaj kakih 15 pisem. Zato si je pa tudi g. Zreb enega od Vas izbral. Anton Zavanisik, Sela. Dve leti že izhaja »Naš list«, pa iz Sel je prejel menda tvoje pismo prvo. Sicer rad čitaš kotiček, pa za enkrat še nisi bil izžreban. Imaš pa upanje za prihodnjic. Miha Juteršek, Dob. Gospod Zreb je sicer Tebe in Tvoje tovariše prav prijazno gledal, pa je rekel, da se bo to pot na Viru ustavil, v Dob bo pa pozneje prišel, če boste še pridni. Anica Štebe, Podboršt-Komenda. Sicer si se menda prvokrat oglasila, pa vendar si bila že prav blizu, da bi bila izžrebana. Samo par številčk je manjkalo. Pa še pošlji rešitev. Minka Pistotnik, Mala Lašna. »Čeprav mislite, da smo zlatopoljski otroci zaspani, ker se nismo nič oglasili, pa vendar nismo. Sedaj ko imamo belo zimo, imamo več časa in za pečjo sedimo in uganke ugibamo. Veste, v naši vasi imamo v vsaki hiši Naš list.« — To pa strička jako veseli! Kaj pa še delate za pečjo? Najbrž tudi kostanj zobljete, ki je pri Vas tako dober, da ga je še striček prišel enkrat na Zlatopolje jest in je ta- krat tudi Tebe ali pa Tvojo prijateljico videl. Ali se spomniš? Francek Vavpetič, Tunjice. »Striček, v zadnji številki ste nas razžalili in vzeli vse veselje do ugank, ker smo vsi Vaši nečaki in nečakinje tega mišljenja, da prave rešilce napišete s polnim imenom in odkod je ta in oni doma. Zato prosim, da objavite vse rešilce iz 12. štev. in tako zmerom naprej, potem ostane- nemo prijatelji z Vami!« — Francek, ne biti hud na strička! Striček je tako pridno pisal Vaša imena, da mu je pot curjal s čela. V tiskarni so pa imena zavrgli. Striček se je pritožil, pa ni nič pomagalo. Rekli so tam: Bodite zadovoljni s tem, kar dobite! No, sedaj si pa še Ti strička kregal. Ali se Ti nič ne smili? Kako bi rad striček vsem ustregel! Peterček Barlič, Krašnja. »Gotovo mislite, striček, da v krašnjijski fari otroci ne poznajo Našega lista, ker nobeden nič ne piše. Povabim Vas, da pridete enkrat v Krašnjo, zelo rad bi Vas poznal.« — Skoraj si uganil, Peterček. Malo se oglašajo od tam otroci. Pa bo v bodoče boljše. Ti si začel. Striček je pa bil letos petkrat v Krašnji, pa Te ni

DRAGI NEČAKI IN NEČAKINJE!

Ko se boste o božiču veselili pod jaselcami, se spomnite tudi na pogančke, ki še ne poznajo božjega Deteta, in molite zanje!

nič videl. Bo še prišel. Fani Herle, Duplica. »Veliko Tvojih ugank sem že rešila, pa nisem upala pisati, ker sem mislila, da boš moje pismo vrgel v koš. Jaz sem že dve leti zvesta naročnica tega krasnega Našega lista. Zelo bom vesela, če me sprejmeš v svoj koticček.« — Sprejeta, ljuba Fani! Le ostani zvesta Našemu listu in stričku! Alojzij Breznik, Raholče. »Pri nas so hodili parkeljni. Pa vzeli me niso. Bal sem se, da ne bi proti Grobljam vdarili in Tebe vzeli.« — Veš, Lojzek, do pridnih parkeljni

nimajo moči in zato naju niso vzeli. Filip Jeraj, Vodice. »Želim stopiti v Tvojo družbo, ker zelo rad čitam Tvoje povestice; pa sem mislil, da bi Ti pisal kartico v zahvalo za nje.« — Le prečitaj vsako številko! Tam v Vodica je imel striček svoj čas mnogo malih prijateljev. Pa so ga zapustili in postali tiho. Naj se zopet zdramijo. V Bukovici so bolj pridni za pisanje. Tončka iz Celja. »Gospodu Zrebu sem zelo hvaležna, da me je določil za nagrado. Svoj čas sva si bila v jezi, radi pirhov.

Zelo sem radovedna, kdo je naslednik strička Matička. Ne morem verjeti, da bi striček Matiček rajzal v Groblje urejevat otroški koticček.« — Se vidi, da si Evina hčerka. Radovednost ni vedno dobra. G. Zreb Ti bo Tvojo nevero zameril. Striček še ne potrebuje nobenega naslednika. Dokler bo še kaj videl, bo sam urejeval svoj koticček. Le še kaj piši — pa obžaluj svoj firbec! Dečki iz Zavetišča, Domžale. Torej še živite? Striček je že mislil, da nič več ne hodite v Zavetišče, ker se ni nobeden oglašil. Če bo mogoče, pride striček gledat Vašo igro: »Bratec in sestrica«. Štefka Brojan, Smarča. »Želim Ti srečno Novo leto, da bi še dolgo let živel in nam mnogo ugank stavil. Pridi po potičko, bom dobro pripravila za Tebe.« — Hvala za povabilo! Dobro potico speči. Mogoče pride striček pokušat. I. oddelek Lichtenthurna. »S sličico naših odkupljenih sestic si nas zelo razveselil. Dale smo jo v okvir. — Kako se naj prikupimo g. Zrebu. Me ga še ne poznamo.« — Ker ste že mnogo zbrale za misijone, je striček za Vas zopet kupil eno pogansko deklico, Marijo po imenu. Ali ste zadovoljne?!

Pri nakupu blaga za obleke

se Vam izplača vožnja v Ljubljano,

ako pri tvrdki R. Miklauc nakupite blaga za Vas in za Vašo družino, kjer imate veliko izbiro modnih kamgarnov in sukna za moške, finega svilenega, volnenega in perilnega blaga za ženske obleke in plašče ter blaga za osebno in posteljno perilo po priznani nizkih cenah.

R. MIKLAUC
»PRI ŠKOFU«
LJUBLJANA
Lingarjeva ulica 3
Pred škofijo

Tvrdka obstoja že preko 60 let.

UGANKARJI

Pomislite otroci! 175 pravih rešitev je prišlo na zadnjo uganko. Striček kar ni mogel tega verjeti in je kar večkrat preštel. Pa vedno štima. Ali je bila uganka tako lahka, ali jih je pa nagrada vlekla. Najbrž oboje. Vsak bi rad imel jaselce. Ker jih je bilo toliko, je striček navrgel še dve nagradi. Uganka se glasi: »Slava Bogu na višavah!« G. Zreb je bil to pot naklonjen sledečim: Kristina Hribar, Vir; Kraj Ivan, Domžale; Klopčič Mimi, Rova; Josip Zupančič, Zlatopolje; Minka Zalokar, Jarše. Drugi pridejo pa pozneje na vrsto.

UGANKA

Pri jaselcah

Otroci! Kaj Vam govore ti poganki, ki so prihiteli molit Jezusa v jaselcah? Rešitev pošljite do 15. februarja Stričku Matičku v Groblje, p. Domžale. Trije izžrebani rešilci bodo dobili podobice.

MOČNO ZNIŽANE CENE!

pri vsej manufakturi. Danes si lahko vsak najboljše blago nabavi za ceno, kakor prej najslabše.

VELIKA IZBIRA moškega blaga, volnenega ženskega, vse vrste svile, vse vrste blaga za perilo itd.

VELIKA ZALOGA železa za beton in drugo, vse vrste železnega okovja, štedilniki, gnojnične sesalke, železni plugi, kuhinjska posoda.

ZALOGA šip, porcelana in vseh vrst drugega stekla.

ZALOGA vseh vrst umetnih gnojil: superfosfata, Tomaževe žindre, kaljeva sol, čilski soliter. Vse vrste vrtnih in drugih semen: detelja, lucerna, trava, pesa itd.

ZALOGA vseh vrst vedno svežega cementa Trbovlje in Split.

ZALOGA vseh vrst specerijskega blaga, najboljše moke, koruze itd.

CENE brez konkurence. Kdor hoče biti dobro in pošteno potrežen, je to le v trgovini

Jos. Senica, Domžale.

Ugodna prilika za varčevanje!

HRANILNICA IN
POSOJILNICA
V KAMNIKU
REG. ZADRUGA Z NEOM. ZAVEZO

v svoji lastni hiši: Šutna, štev. 22.
(blizu postaje).

Sprejema hranilne vloge na knjižice in tekoči račun ter jih obrestuje najugodnejše. Za mlade vlagatelje ima na razpolago domače hranilnike (šparovčke).

Vse davke plačuje posojilnica sama.

Daje posojila na vknjižbo, na poroštvo in tekoči račun pod ugodnimi pogoji.

Uradne ure: od 8 do 12 dopoldne in od 2 do 4 popoldne.